

Sygn. akt XXIII Ga 1720/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Puchalska

Sędziowie: SO Andrzej Kubica

SO Anna Gałas (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 r. w Warszawie
na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) w W. Inspektorat W. P.

z udziałem: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zmianę wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie
z dnia 5 września 2016 r. sygn. akt Wa XIII Ns-Rej.KRS (...) postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

SSO Anna Gałas SSO Renata Puchalska SSO Andrzej Kubica

Sygn. akt XXIII Ga 1720/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie postanowieniem z dnia 5 września 2016 r. w sprawie z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. Inspektorat W. P. (dalej: wnioskodawca) o zmianę wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym uchylił zaskarżone postanowienie referendarza sądowego z dnia 9 marca 2016 r. o wpisie do KRS zaległości, do których poboru jest obowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych i oddalił wniosek.

Sąd Rejonowy wskazał, że postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2016 r. zobowiązał wnioskodawcę do złożenia w terminie 7 dni od doręczenia postanowienia pod rygorem oddalenia wniosku do złożenia: upoważnienia dla M. Z., M. O. do reprezentowania Prezesa ZUS, jako wierzyciela w toku postępowania egzekucyjnego oraz upoważnienia dla M. Z. do potwierdzenia za zgodność dokumentów znajdujących się w zasobach ZUS. Sąd Rejonowy stwierdził, że wnioskodawca złożył pismo procesowe, do którego dołączono jedynie pełnomocnictwo dla M. Z. do wykonywania kompetencji organu egzekucyjnego udzielone przez dyrektora A. T.. Wobec powyższego Sąd Rejonowy uznał, że braki wniosku nie zostały uzupełnione w całości w wyznaczonym terminie zgodnie z postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2016 r. Odnosząc się do zasadności wniosku Sąd Rejonowy wskazał na treść art. 41 pkt 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz § 55 w zw. z § 25 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 listopada 2014 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestrów wchodzących w skład Krajowego Rejestru Sądowego oraz szczegółowej treści wpisów w tych

rejestrach. Sąd Rejonowy powołując treść art. 26 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wskazał, że uprawnienie do wystawienia tytułu egzekucyjnego należy wyłącznie do wierzyciela. W konsekwencji

nieprawidłowym pozostaje tytuł opatrzony podpisem osoby nie będącej wierzycielem, przy jednoczesnym braku przedstawienia umocowania do dokonywania czynności obejmującej wystawienie tytułu wykonawczego przez osobę wystawiającą ten tytuł. Zdaniem Sądu Rejonowego tytuły wykonawcze dołączone w niniejszej sprawie do wniosku, nie zostały podpisane przez wierzyciela, tj. Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ale przez osobę nieuprawnioną, z uwagi na brak upoważnienia do wystawiania przedstawionych dokumentów, co z kolei podważa zaistnienie przesłanki z art. 41 pkt 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Sąd Rejonowy uznał też, że wnioskodawca nie złożył prawidłowo poświadczonych dokumentów, ponieważ M. Z., która poświadczyła za zgodność z oryginałem kopie dołączonych do wniosku tytułów wykonawczych i innych dokumentów, powinna posiadać upoważnienie do dokonywania powyższego poświadczenia udzielone przez Prezesa ZUS.

Apelację od powyższego orzeczenie wywiódł wnioskodawca, zaskarżając postanowienie w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucono:

- naruszenie przepisów postępowania, w szczególności błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na błędnym przyjęciu, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. nie uzupełnił braków formalnych wniosku w terminie 7 dni,
- naruszenie prawa materialnego poprzez niezastosowanie art. 26 b § 2 ustawy z dnia 17.06.1966 r. postępowanie egzekucyjne w administracji i błędne przyjęcie, że odpisy tytułów wykonawczych jak i innych dołączonych do wniosku dokumentów złożonych przez wnioskodawcę nie spełniają tych wymogów.

Apelujący wniósł o dopuszczenie dowodu z pisma ZUS z dnia 11 sierpnia 2016 r. Mając powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości i uwzględnienie wniosku o wpis do działu (...) rejestru przedsiębiorców zaległości do których poboru jest obowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego

według norm przypisanych.

Uczestnik nie wniósł odpowiedzi na apelację. Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja skutkowałą koniecznością uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, wobec nierozpoznania istoty sprawy.

Zasadne okazały się poniesione przez wnioskodawcę zarzuty naruszenia prawa procesowego w zakresie błędnych ustaleń stanu faktycznego, a właściwie braku odpowiednich ustaleń. Rację trzeba przyznać skarżącemu odnośnie okoliczności uzupełnienia braków merytorycznych wniosku, ponieważ w istocie Sąd Rejonowy ograniczył się do stwierdzenia, że wnioskodawca nie uzupełnił braków wniosku (wbrew wezwaniu) i złożył jedynie pełnomocnictwo dla M. Z. do wykonywania kompetencji organu egzekucyjnego udzielone przez dyrektora A. T.. Tymczasem, jak wynika z akt sprawy wnioskodawca w terminie otwartym dla uzupełnienia wniosku zgodnie z wezwaniem postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2016 r. złożył pismo datowane na 11 sierpnia 2016 r. (k. 81), z którego wprost wynika, że wszystkie wymienione tam oryginały pełnomocnictw wraz z informacją o ich ważności zarówno dla M. Z., jak i dla M. O. (w liczbie sześciu pełnomocnictw, szczegółowo opisanych co do dat, oznaczenia i zakresu) znajdują się w Rejestrze Upoważnień dostępnym w Biuletynie Informacji Publicznej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dostępne powszechnie, również dla sądu rejestrowego, na stronie internetowej pod adresem: www.zus.pl/bip.rejestr upoważnień.

Jak wynika z danych tam zawartych, które Sąd Okręgowy bez nadmiernych trudności ustalił, w istocie wnioskodawca wskazał zarówno dokumenty, jak i miejsce gdzie są ujawnione z możliwością ich ustalenia i właściwej weryfikacji. Wszystkie wskazane pełnomocnictwa są publicznie dostępne i możliwe do sprawdzenia w zakresie koniecznym z punktu widzenia

istotnej w sprawie kognicji sądu rejestrowego. Pełnomocnictwa, jak wynika wprost z podanych informacji zostały podpisane bezpiecznym podpisem elektronicznym przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu zgodnie z ustawą z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym. W ocenie Sądu Okręgowego pełnomocnictwa te we właściwej formie, dostępne powszechnie nie muszą być składane w poświadczonych odpisach wraz z wnioskiem o wpis do KRS, gdyż po pierwsze umieścił je organ państwowy, jako oryginały a po drugie korzystają z waloru powszechnej dostępności, w tym dla sądów, innych organów i urzędów. Dodatkowo nadmiernym formalizmem byłoby żądanie od strony dokumentów, które są powszechnie dostępne na urzędowych stronach organów państwowych, odnośnie oryginalnej treści i formy. Jednak sąd pierwszej instancji nie odniósł się do tych dokumentów, co więcej uznał, że wezwanie do uzupełnienia wniosku nie zostało wykonane. Nie można się z tym stwierdzeniem zgodzić, ponieważ wnioskodawca nie tylko powołał wszystkie pełnomocnictwa dla wskazanych osób, ale też wskazał gdzie są one dostępne.

Sąd Rejonowy nie dokonał ustaleń faktycznych w oparciu o wskazane pełnomocnictwa, przy czym nie wyjaśnił też z jakich przyczyn tego zaniechał. Motywy sądu pierwszej instancji nie są znane, co oznacza, że zaskarżone orzeczenie nie poddaje się kontroli instancyjnej z uwagi na nierozpoznanie istoty sprawy.

Przyczyną uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania było nierozpoznanie istoty sprawy. Nierozpoznanie istoty sprawy ma miejsce wówczas, gdy sąd pierwszej instancji nie wniknął w ogóle w całokształt okoliczności sprawy, nie zbadał merytorycznej podstawy wniosku, jak też, gdy rozstrzygnięcie nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy. Uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia nie dotyczyło istoty sprawy. Z sentencji orzeczenia z dnia 5 września 2016 r. wynika, że Sąd Rejonowy oddalił wniosek o wpis zaległości na rzecz ZUS,

ponieważ nie zostały uzupełnione braki wniosku zgodnie z postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2016 r., gdy wnioskodawca uzupełnił wniosek w sposób wskazany wyżej, zaś wszelkie pełnomocnictwa, w tym jedno znajdujące się w aktach Nr (...) (...) (k. 83) nie zostały poddane żadnej ocenie przez Sąd Rejonowy. Nadto należy dodać, że dopiero właściwa ocena wszystkich pełnomocnictw może uprawniać sąd rejestrowy do stwierdzenia, czy w istocie M. Z. nie miała umocowania do potwierdzenia za zgodność z oryginałem dokumentów, na podstawie których byłby dokonywany wpis w rejestrze. Stwierdzenie przez Sąd Rejonowy, że M. Z. nie miała upoważnienia do takiego poświadczenia, bez analizy pełnomocnictw, w tym tego, które złożono do akt, było nie tylko przedwczesne ale i abstrakcyjne, bowiem bez przeprowadzenia odpowiedniego postępowania dowodowego i ustaleń faktycznych.

Na marginesie należy wskazać, że nie chodzi o potwierdzenie za zgodność wszelkich dokumentów znajdujących się w zasobach ZUS, jak to opisał Sąd Rejonowy. W sprawie bowiem istotne jest, aby odpowiednią formę miały dokumenty, na podstawie których sąd rejestrowy dokonuje wpisu danych do rejestru (vide art. 694⁴ k.p.c.). Warto też dodać, że poświadczenie za zgodność z oryginałem dokumentu pochodzącego od organu, przez osobę, która po pierwsze ma upoważnienie do występowania jako wierzyciel w postępowaniu egzekucyjnym (ze wszystkimi prawami o obowiązkami takiej strony) oraz po drugie sama taki dokument, jako urzędnik organu tworzy jest czynnością będącą w zakresie kompetencji urzędniczych.

W konsekwencji powyższych rozważań, w ocenie Sądu Okręgowego zaskarżone rozstrzygnięcie nie poddaje się kontroli instancyjnej i musiało zostać uchylone z uwagi na nierozpoznanie istoty sprawy. Sąd drugiej instancji wyjaśnia też, że nie jest możliwe wydanie innego orzeczenia w tym postępowaniu, które nie jest postępowaniem rejestrowym sensu stricto ale jest kontynuacją instancyjną postępowania rejestrowego. Otóż, rozpoznając apelację

od orzeczenia sądu rejestrowego, sąd drugiej instancji nie jest władny przeprowadzać postępowania dowodowego, uzupełniać ustaleń faktycznych i na tej podstawie rozstrzygać ponownie, ponieważ nie jest sądem rejestrowym. Innymi słowy Sąd Okręgowy nie prowadzi rejestru (KRS), więc nie ma faktycznej i prawnej możliwości ponownego rozpoznania wniosku o wpis zmian w KRS. Zgodnie z art. 694 k.p.c. w razie uwzględnienia środka odwoławczego od

orzeczenia wydanego w postępowaniu rejestrowym, dotyczącego wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, sąd drugiej instancji uchyła zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi rejestrowemu.

Sąd rejestrowy, rozpoznając ponownie wniosek, winien rozważyć zasadność wniosku przy uwzględnieniu uzupełnienia wniosku pismem z dnia 11 sierpnia 2016 r., w szczególności przeprowadzić odpowiednie postępowanie dowodowe w całości (czego zaniechano), ustalić stan faktyczny i dokonać oceny prawnej wniosku.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji na mocy art. 386 § 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Anna Gałas SSO Renata Puchalska SSO Andrzej Kubica